

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmig med 40 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Menighedsraad.

Fr. Petersen: Naar jeg har faaet Ordet for at udtale mig om de foreliggende Lovforslag, skal jeg i Anledning af, at jeg flere Gange har set mig betegnet som den danske Præstestands eneste Repræsentant i Rigsdagen, tillade mig at bemærke, at jeg ikke opfatter mig selv som Repræsentant for den danske Præstestand. Denne vælger jo ikke nogen særlig Rigsdagsmand, og der er derfor ikke i Rigsdagen noget Medlem, som særlig har at varetage dens Interesser. Jeg er glad ved, at jeg ikke behøver at optræde som den danske Præstestands Repræsentant i denne Sag. Det vilde nemlig være et noget vanskeligt Hverv, da de danske Præster synes at have ikke saa lidt forskellige Meninger om Sagen. Saa vidt jeg kan skønne af, hvad der er fremkommet i Adresser og Resolutioner og Bladartikler, findes der en Del Præster, der ikke vilde være bedrøvede, om disse Lovforslag døde en stille eller voldsom Død. Paa den anden Side er der sikkert ikke saa faa Præster, som endogsaa meget gerne ønske, at disse Lovforslag snarest muligt og helst allerede i Aar kunde træde ud i Livet, som færdige Love. Men mellem disse Yderpunkter staar der en Del — og jeg tror, det er en stor Del — af den danske Præstestand, som ganske vist nærer en Del Betænkeligheder ved, at Lovforslagene saaledes, som de nu foreligge, komme ud i Livet, men paa den anden Side ønske, at den Bevægelse, der nu er rejst for at skabe Reforme for Folkekirken, ikke maa dø, men maa føre til Resultater, som kunne blive til Gavn og Velsignelse for Menighed og Folk. Jeg maa tilstaa, at jeg selv hører til denne sidste Klasse. Jeg

blev glad, da jeg læste disse Lovforslag igennem, fordi jeg i dem saa Tegn til, at der nu for den danske Folkekirke var Udsigt til Reforme, som den meget længe havde trængt til og sukket efter, og da først og fremmest Udsigt til, at Grundlovens Løfteparagraf, § 75, om at Folkekirkenes Forfatning skal ordnes ved Lov, i en nær Fremtid skulde blive til Virkelighed. Jeg har med Glæde set, at den højtærede Minister betegner de her fremsatte Lovforslag som et første Skridt til Virkeliggørelse af det Løfte, der er givet i Grundloven om en Forfatning for Folkekirken. Jeg ved, at der er meget delte Meninger om, hvorvidt disse Lovforslag kunne betegnes som en god Grundvold for en Kirkeforfatning. Ligeledes er der delte Meninger om, hvorvidt det er rigtigt at begynde med at lægge denne Grundvold, førend man omtrent ved, hvorledes hele Bygningen skal se ud, at man med andre Ord ikke kan bestemme, hvilken Andel de enkelte Sognemenigheder skulle have i Styrelsen af Kirkens Anliggender, før man tillige bestemmer, hvorledes Magtudøvelsen inden for Folkekirken skal tage sig ud, ogsaa paa de andre Trin. Jeg skal i Øjeblikket ikke udtale mig nærmere om dette Punkt, men sige, at selv om disse Lovforslag ikke skulde føre til, at vi snart fik en hel Kirkeforfatning, saa ser jeg i dem Ting, som ere af saa stor Betydning, at man maa ønske, at Kirken maatte komme til at nyde godt af dem saa snart som muligt, fremfor at skulle vente paa dem sammen med Indførelsen af en Kirkeforfatning maaske endnu i 50 Aar. De Bestemmelser i disse Lovforslag, som jeg er særlig glad ved, er først og fremmest Bestemmelserne om Oprettelsen af Menighedsraad, ved hvilke der gives Menighederne større Indflydelse paa Ordningen af alle dens Anliggender end hidtil. I Virkeligheden kan man ikke vente, at det skal gaa godt i Menighedslivet, saa længe som Menigheden som saadan ikke har Forpligtelse til at yde andet end Penge, men ellers altid kun skal være modtagende. Det vil aabenbart være til stor Gavn for Menighedslivet, om Menigheden herefter faar mere Ret og mere Pligt til at tage aktiv Del i Arbejdet i alle de An-